

III.

§ 15.

Landfogden tilkommer der for Møde i Strandingstilfælde over 1/4 Mil fra hans Bolk, foruden fri Befordring mellem Strandingstedet og Bolkigen i Dagpenge for det første Døgn, han maa være fraværende fra sit Hjem, eller Dele deraf 8 Kr. og derefter for hver 12 Timer eller derunder 4 Kr. Det samme gælder Syzelmændene, hvor disse optræde i Stedet for Landfogden, dog at Dagpengene nedsættes til det halve. De paagældende Veløb afholdes, for saa vidt der foreligger en Strandingssmasse, af denne, og ellers af Statskassen.

§ 16.

Ster Bjærgningen ikke under Politiets Ledelse, er den, som forestaar Bjærgningen, ansvarlig for de Omkostninger, der i Medfør af denne Lovs §§ 3, 4 og 15 skulle afholdes af Strandingssmassen.

§ 17.

Justitsministeriet er berettiget til ved en Tarif at fastsætte Bjærgelønnen for bortdrevne Smærter, tilhørende den danske eller fremmede Stat.

§ 18.

Med Hensyn til Dptagelse af Skibe og andre Genstande, som findes nedsinkne paa Havets Bund, samt Opfiskning af Ankere m. m., har det sit Forblivende ved de hidtil gældende Regler.

§ 19.

Den, som i Strid med denne Lovs Bestemmelser egenmægtigt foretager Bjærgning af strandet Gods, straffes, for saa vidt højere Straf ikke er forskyldt efter den almindelige Lovgivning, med Fængsel (almindelig borgerlig Straffelovs § 25), eller under formildende Omstændigheder med Bøder fra 50 til 500 Kr.

For andre Overtrædelser af denne Lovs Bestemmelser anses den skyldige, for saa vidt højere Straf ikke er forskyldt efter den almindelige Lovgivning, med Bøder fra 20 til 200 Kr. Den, som ved Bjærgning, der sker under Politiets Ledelse, viser sig forsonnelig eller opsetsig, kan bortvises fra Bjærgningen med Berøvelse af sin Andel i Bjærgelønnen, og uvedkommende, som, efter at være bortvist af Politiet, findes paa Strandingstedet, straffes med Bøder fra 10 til 50 Kr.

Sagerne behandles som offentlige Politisager.

§ 20.

Denne Lov træder i Kraft den 1ste Oktober 1899.